

til at forhandle barselfonde på plads på de her områder, hvor der ikke er aftalt noget, som det blev lovet dem i forbindelse med de sidste forhandlinger, hvor LO fik forhandlet barselfond på plads.

Det er også derfor, det er overraskende, at Socialdemokraterne og SF nu vil lave et indgreb i overenskomsterne. Det er normalt sådan, at det er de samme partier, der tordner imod, hvis der er udsigt til, at der bliver rørt ved overenskomsterne.

Selvfølgerlig kan jeg da godt se, at tiderne ændrer sig. S og SF får jo også færre af arbejderne som vælgere, så det kan jo godt være, at det ikke er så vigtigt for Socialdemokratiet og SF at være om overenskomsterne. Den var jo nok ikke gået, hvis det var Socialdemokraterne, der havde regeringsmagten, men bare rolig, det er der nok mange år til sker igen.

For at gøre det helt klart: Dansk Folkeparti synes, at omsorgsdage er en rigtig god idé. Det skal bare forhandles på plads mellem organisationerne og ikke ved politiske indgreb.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Jeg har to spørgsmål til hr. Bent Bøgsted.

Hvordan kunne det være, at Dansk Folkeparti ville være med til at lovgive om den nuværende barselorlov, men ikke vil være med til at ændre i den nuværende barselorlov via lovgivning? Hvordan kan det være, at det lige pludselig er blevet aftalestof, når det ikke var det sidste gang, Dansk Folkeparti var med? Det er mit ene spørgsmål.

Mit andet spørgsmål er: Hvordan kan hr. Bent Bøgsted sige, at denne ordning er mindre fleksibel end den nuværende? Hvis hr. Bent Bøgsted havde læst beslutningsforslaget, ville han have set, at man som forældre kunne vælge den nuværende ordning, fuldstændig som den er nu, vælge 9 måneders barselorlov og 20 omsorgsdage eller vælge 6 måneders barselorlov og 60 omsorgsdage.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan hr. Bent Bøgsted kan få det til at være mindre fleksibelt.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

For det første: Den barselorlov, vi lavede, gjaldt på de områder, hvor de ikke havde nogen aftaler om barselorlov ude på arbejdspladserne. Derfor var det også der, at LO og DA gik ind og aftalte

en barselfond i stedet for. Der er jo også utrolig mange steder ude omkring, hvor der eksisterer overenskomstaftaler om barselfonde, tænk bare på finanssektoren. Inden for det offentlige er der også mange. Der er rigtig mange rundtomkring. Det, det hele gik ud på, var egentlig, at vi laver en lov om barselorlov de steder, hvor der ikke eksisterer noget, der kan gøres brug af. Det er det, der er gjort, og det er også derfor, vi ikke vil gå ind i det.

For det andet tror jeg også, at jeg kan høre på fru Lotte Bundsgaard, at fru Lotte Bundsgaard ikke har sat sig ind i, hvordan det vil være at administrere de forslag, som fru Lotte Bundsgaard kommer med her, med de mange forskellige muligheder der er for barselorlov. Jeg tror ikke, det er gået op for fru Lotte Bundsgaard, hvad det vil sige.

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Først må jeg sige til hr. Bent Bøgsted, at det er i orden og stå og være sådan ligesom høj i hatten og sige, at vi kommer aldrig til regeringsmagten, og hvad ved jeg. Men det er ikke i orden at kritisere, at vi andre ikke har styr på lovgivningen, når man ikke selv har det.

Loven om barselorlov gælder for os alle sammen. Den sidst vedtagne ændring af barselorloven var Dansk Folkeparti med til at vedtage. Så kan man være imod vores forslag, men at begynde at sige, at det, det før var i orden at lovgive om, lige pludselig ikke nu er i orden at lovgive om, det synes jeg ikke er rimeligt.

Kl. 15.45

Så vil jeg til sidst sige, at vi fik en bekræftelse på, at det faktisk er os, der står på lønmodtagerens side, da vi hørte hr. Bent Bøgsteds sidste bemærkning. Hans bemærkning om omsorgsdage handlede jo ikke om, hvordan lønmodtagerne fik deres tid til at hænge sammen, hvordan deres børn blev sikret, at forældrene var hos dem. Nej, han tog et arbejdsgiversynspunkt. Det her bliver for bureaukratisk, sagde han, og ja, det vil vi møde mange arbejdsgivere der vil sige, men vi Socialdemokrater mener, at vi skal se det ud fra lønmodtagernes og deres børns synsvinkel, for ellers kan lønmodtagerne ikke være hos deres børn, når deres børn har behov for det.

Jeg synes, det ville klæde Dansk Folkeparti at vise, at det ikke var arbejdsgiverpartiet, vi havde stående her på talerstolen, og ændre holdning til vores forslag.